

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Bosnia și Erțegovina.

Eri aduse „Fremden Blatt“ scirea, că Philippovics va strămuta în 28 l. c. cuartirul general dela Seraievo la Brood din cauza, că comunicațiunea între Viena și Brood este mai înlesnită și de ore ce dela Brood se pot împărtași mai îngrabă ordinele tuturor corpurilor de armată. — Măsura acesta este înțeleptă și este de mirat, că greutățile comunicațiunii între Viena și Seraievo nu au putut fi cunoscute de mai înainte și tot așa și locul de unde se pot da ordinele mai îngrabă. De altminterale sunt și alte sciri de la Seraievo, cari nu vestesc lucruri bune. Colonele lui Philippovics încă nu s'au mișcat din Seraievo, ca să ocupe districtul Novibazarului. Este întrebarea, că dacă se apropie iarna mai ocupavor trupele noastre în anul acesta districtul din cestiu? Afară de anotimpul nefavorabil, care se apropie, se dice, că între Novibazar și Vișegrad mai stau 18,000 insurgenți mai cu samă albanezi.

În zilele aceste s'a descoperit în Seraievo o conjurațiune, a cărei intențiune era, a preface Seraievul în cenușe; 30 din conjurați sunt prinși. Unul dintre fruntașii conjurațiunii, Hagi Afdia fu îndată împușcat. Fiind unul dintre cei mai bogăți locuitori ai Seraievului a vrut să și rescumpe viața cu 20,000 galbini. Luptele iau dimensiuni așa de mari, în cât s'au estins și asupra batalionelor de honveți. Într-o ciocnire în apropierea Proscenilor a cădut un honved mort și unul rănit.

„Neue freie Presse“ descrie cursa în care cădu regimentul Nr. 32 de infanterie cu aceste cuvinte:

Major Halecki, care comanda în Stolaț două batalione din regimentul 32, auzi că în Zeguli-Caraula, cam 10 kilometre spre sud de Stolaț, pe calea spre Liubinje, se concentrează și organiză cam 400 res-

culați. În 12 August să trâmise spre recunoștere compania a șasea.

Compania și implini sarcina fără să sufere nici o ciocnire; ea înaintă până la Zeguli-Caraula cu totă precauțiunea, aflând pozițiunea acesta deșertată de trupe; dar la reîntorcere observă indiviți suspicioși, cari se retrăgea în păduri. Îndată ce dăria trupele austriace. A doua zi se trâmise și compania a 8-a sub căpitanul Medved în aceeași direcție. La 6 ore dimineața plecă cu o forță de 126 oameni.

Terenul ce trebuie trecut pentru a ajunge la Zeguli-Caraula se descrie de ofiterii regimentului 32 astfel:

Stolaț zace la pôlele munților, ce să întind despre Bregava. Valea Bregavei să ridică numai 53 metrii peste nivela mării. Calea dela Stolaț spre Liubinje duce drept peste munții Crițevaț, iar spre vest e închisă de stâncile prăpăstioșe ale Bacinicului. La 6 kilometre de la Stolaț valea dintre Crițevaț și Bacinic devine mai îngustă; în fundul vălei se rădică un munte în forma unui măr, care pare că include calea; dar pe la pôlele muntelui se deschide o cale spre stânga, ce duce la Liubinje, pe când spre dreapta drumul este închis de munți. Îndată după munte spre Liubinje se deschide o poiană, coperită cu semănături de porumb, pădurici, tufișe și grupe de stânci, și închisă de toate părțile cu munți. Aci zac împraștiate câte-va case și bordee, satul Ravnice.

Și ca să străbați sigur aceste ținuturi trebuie să fii cu mare băgare de samă.

Se pare că compania a 8-a nu a înaintat cu pază lăturașe prescrișă, căci atunci ar fi observat pe marginea drumului, într'o mică depărtare, un zid de pētră, iar după acest zid o cētă de vr'o 150 resculați. Compania înaintă fără să bănuiască; abia după ce trecu de zid se auziră bubuind două descărcături una după alta, care ucise 30—40 oameni; căpitanul chiar cădă lovit de cinci glonțe. Acum res-

culații se aruncară cu hangerul în mână asupra șirului prim al companiei, pe când partea dinapoi se grămădi în giurul oficerului rămas în viață. Rămășițele companiei se retrăgeau luptându-se, urmăriți de resculați, cari țineu mereu un foc încrucișat asupra cetei. Mulți dintre oameni rămaseră morți în retragere. Încet, încet rezistența bieteii cete, săcătuite mereu, încetă; șirurile se desfăcură; mulți soldați se perdură prin păduri, unde mai târziu cădură astfel jertfă resculaților ce cutreerău pădurile. Compania se luptă cu eroism, după cum se vede din acea că, capul bandei, un beg însemnat, cădă în învâlmășală împreună cu douăzeci resculați.

Scirea despre atac o aduse la Stolaț un Zaptieh, călare, care se dase companiei. Major Halecki înaintă în grabă spre Ravnice cu compania a cincina; alte trupe nu mai avea la dispoziție; el înaintă la locul luptei; adăposti pe cei ce îi mai putu scăpa, între care se aflau și nouă răniți. Sau găsit și îngropați cinci morți cu gâtjele tăiate. Mai mult nu mai puteau înainta, căci erau înconjurați de toate părțile. Giur în prejur pe creșetele munților pândiau resculații. Din nefericită companie a opta lipsesc cu totul, împreună cu căpitanul Medred, 76 oameni, cari toți se cred morți.

După raportul ministeriului de resbel ces. reg. dto Viena 8 Septembrie 1878 n. se află următorii infanteristi și adevăți:

In spitalul de rezervă în Marburg.

Din regimentul „Alecsis“ Nr. 39.

Numai ușor răniți: Nicolae Feher și George Caba.

Din regimentul „Alecsander Cesarevici“ Nr. 61.

Greu răniți: Nicolaus Schneider; Mladin Iuanovici; Petru Baieră.

Ușor răniți: Petru Daret; Petru Toader; Nicolaus Scheible; Rudolf Ril-

linger; Vicente Lațcu; Frăilla Maci-covesco.

Revista politică.

„Budapesti Közlöny“ aduce acum o dare de samă despre veniturile și cheltuielile statului din cuartalul II al anului 1878. Veniturile fac 46.213,224, cheltuielile 50.936,344 fl. Deficitul este în cuartalul II 4.723,120 fl. În cuartalul acesta casa încă nu este atinsă de cheltuielile întreprinderii din Bosnia.

Diarul „P. Naplo“ și alte diare opozițiunale respândesc scirea de mobilizarea unei alte armate, care să se trimită în Bosnia.

În privirea ocupării Dobrogei aflăm, dice „Românul“, că, dacă pe de o parte Bulgarii — din Bulgaria, iar nu din Dobrogea — ar dori să se nască nouă complicări, a căror consecință să fie păstrarea Dobrogei pentru dēnșii, pe de altă parte și Români, și Turcii, și Tătarii, și Grecii, și Armenii, care toți împreună formeză mai unanimitatea poporațiunilor din Dobrogea, nu numai că fac urări pentru mai grabnica ocupațiune română, dar încă se pregătesc a o primi într'un mod solemn.

Se asigură, că s'ar fi făcând chiar subscripțiuni, spre a serba cu mare solemnitate intrarea trupelor române. La Chiustenge sau Constanța, — după adevăratul nume al acestui port genovez — s'ar fi adunat, se dice, până acum 50,000 franci în acest scop.

Dăm aceste sciri fără a le garanta; dar sîntem în drept a le considera serioșe, căci vin dela o persoană demnă de totă încrederea, călătorind în acest moment în Dobrogea.

Aceste sciri ar confirma pe deplin ceea ce am dīs în numărul trecut despre simțământul naturale la poporațiunile mahometane, de a preferi de o mie de ori, să devină supuse ale României, decât să rămână supuse ale Bulgarilor.

FOIȚA.

Dumbrava Roșie.

Cercetare critică.
(Urmare.)

Partea dară pe care poetul a pus mai ales puterile sale a fost de a înfățișa vechile dīle cu tot ce le deosebește de altele. Acastă preocupare l'a împedecat de a face un pas mai mult, de a lărghi puțin materia, de-a o umaniza, descriind și acele simțiri care sînt din tōte timpurile. Veđi chiar părți, care se găsesc în poemul seu, dar care sînt cam ascunse în mijlocul descrierilor, precum pasiunile resboinice, bucuria biruitorilor, rușinea biruiților, de-o parte mândria; umilința de altă parte, și pretutindenea, suferințele soldatului, totdeuna același, ori care este șeful, care-l conduce, și ori care sînt armele, cu care combate! Dar trebuie să mărturisim că aceste lucruri au fost cāntate de acele mari poemuri ale Greciei și ale Romei care nu sufer imitatori. Omer,

mai cu samă, a fost poetul armatorilor. Napoleon I, care se pricepea în acastă trebă, a dīs, că autorul Iliadei a făcut el însuși resboiul, atât de bine l'a descris! Virgil, în urmă, care, copil încă, a început a privi în scumpa sa Italie, nenorocirile prelungite ale luptelor civile, care a vedut chiar micul seu ogor, tot avutul seu, călcat, răpit de veterani, care intipărise aceste crude scene cu atât mai adânc în memoria sa, cu cât suferise mai mult de ele, Virgil, în cāntările sale, a mai adaugit încă minunate amănunțimi la mărimile descrieri ale modelului seu! Pe urmele lor era greu, dacă nu cu neputință, de a se încerca! Desvoltarea colorii locale apărea, dincontră, ca un cāmp nou, necunoscut încă, și unde, de sigur, mai era iertată speranța de a rămâne original.

Asemenea în persōnele acestui poem, în actorii acestui dram, nu numai acei împrumutați dela istorie, dar și acei creați de inchipuire, poetul a cātat a reprezenta omenii din acea epocă, cu deprinderile, cu simțirile, cu credințele de atuncea. El ne-a dat portreturi, care sînt bine făcute, cu

o mână sigură și ușoră. Stefan cel Mare este represintat, precum în tradiție, ca un erou legendar, ca un om gigantic.

Ca muntele Ceahlău prin munții din Carpați.

El predominăste preste tot, și chiar când nu este în scenă, prezența sa se simte pretutindenea. Alții încă atrag privirile precum Cărbă și Toporschi, la care ne-am oprit în trecăt, mărețe și frumoșe figuri, care, odată vedute, nu se mai uită. Alții încă, precum Coman.

... un urieș de munte,
Ce intră prin bărlōge și prinde urși vii,
precum Biela,

... nalt, subțire, ca trestia de baltă,
Ce'n lupte sângerōse ca dēnsa se mlădie,

mulți în fine, arătați fie care cu ceva propriu, cu trăsăturile însemnătore, cu fisionomia sa, bine pus în vedere, și ușor de recunoscut chiar prin desimea luptei. Tōte aceste persōne jōcă un rol pe cāmpul de bătălie. Poetul a cređut, cu drept cuvēt, că desnodământul nu ar fi fost deplin, dacă nu înfățișa decăt biruința Românilor; trebuia ca fie care din acești eroi să in-

deplinescă menirea sa; și cum a știut de la început a chema asupra lor simpația noastră, noi ne interesăm la dēnșii, ei urmăre pe locurile unde combat, prin pericolul prin care trec, și curiositatea noastră fiind deșteptată, ținem a vede care a fost, pânăîn sfirșit sōrtea fie căru.

Acest interes crește cu incântarea stilului. Limba, păstrând vechile însușiri, mărește puterea și intinderea ei, dobândind o libertate și o cuteđare la descriere, necunoscută încă în literatura noastră. Ea învață, cu acest poem, a se mlădi, a se înălța, a susținē. a prelungi armonia, nu numai prin musica rimelor, dar prin cumpănirea imaginilor și a ideilor. Ea se încercă a lua un sbor intins, prin ceruri necunoscute încă; pretutindenea are farmecul începuturilor, și câte odată, puterea liniștită a maturității. Versurile trec prin sgomotul năvălirii, prin pregătirea resboiului, prin amănunțul luptei, ușore, limpede, agere, precum odinioră să jucău, în Doine, cu tăcerea nopții, cu vuetul dīlei, cu suspinurile naturei și cu șoptele inimii. Dar, între tōte laudele, ce se pot

În adevăr, până eri Turcii erau stăpâni de secole și Bulgarii servi de secole. Mai mult decât atât: Turcii erau nu numai stăpâni Bulgarilor, dar încă se deprinseseră a'i privi ca o rasă cu totul inferioară — acesta fără nici un drept negreșit, de ore-ce ori ce națiune e susceptibilă de perfecțiune, și numai un despotism barbar poate face pe un popor să retrograde în loc de a merge înainte.

Cu toate acestea, Turcii nu pot suferi ideea ca, din stăpâni, ce erau eri, să devină astăzi supuși celor pe care îi considerau ca pe slugile lor.

Iată pentru ce populațiunile mahometane, care formază marea majoritate a Dobrogei, nu numai că vor preferi de o mie de ori să devină supuse române, dar încă așteaptă cu nerăbdare ziua fericită, în care această dorință li se va împlini. Românii care vor trece Dunărea vor găsi într'însele cei mai sinceri și mai devotați aliați.

Cât despre Românii de acolo, care sunt destul de numeroși, și încă mai influenți decât numeroși, ei au neteșit și vor mai neteși mult calea ocupațiunii și administrațiunii române.

O depeșă, anunță că Sultanul a declarat ambasadorului Rusiei, că nu mai este nici o speranță de a se încheia o convențiune cu Austro-Ungaria, căci Pórta a respins cea din urmă convențiune ce îi a prezentat Austro-Ungaria. Nu se spune însă nici ce propunea Austria, nici ce n'a putut Turcia să primescă din acea convențiune. „Die Presse“, însă organ oficios din Viena, lasă a se înțelege că, în proiectul supus Porții, cea dintâiu din aceste puteri nu dicea nimic asupra cestiunii suveranității și aceea a duratei ocupațiunii, mulțămindu-se de a regula ceea-ce numesce ea amănuntele unui *modus vivendi*. Acesta ne face să credem, că numai stăruința guvernului turcesc, ca aceste două condițiuni să fie cuprinse în convențiune și rezolvate după cum dorea el, a făcut convențiunea, să nu se admită. De altmintearea, pe cât negociațiunile târâgâesc, cu atât comitele Andrassy care arăta la început o dorință atât de mare de a vedea încheindu-se această convențiune, pare din zi în zi a nu mai da nici o importanță și a renunța la prima sa idee, mulțămită presiunii exercitate asupra spiritului său atât de opiniunea publică din Austro-Ungaria cât și de indemnurile din străinătate, și ast-fel că astăzi, dacă trebuie să credem o dopeși adresată din Viena către Standard, apoi ar trebui, pentru ca o înțelegere să mai pótă avea loc, ca Turcia să renunțe în mod prealabil la drepturile sale

suverane. Ea nu va face însă nici odată acesta: deci nici convențiune nu se va încheia vre odată.

Acestea nu sânt singurele încurcături pe care Turcia le are actualmente pe capu-i; Grecia îi pregătesce și ea câte-va. Se anunță, că populațiunea grécă din Macedonia și de prin împregiururile Janinei se rescólă și că s'ar fi dat ordin mai multor bataliune din Salonic, să se îndrepteze spre Mostar. De altă parte se asigură că guvernul din Athena va lua și el în curând o hotărîre. El a primit în fine faimósa notă-circulară adresată puterilor de Turcia, și luând această notă drept un refus din partea Turciei, de a se supune la decisiunile Congresului de la Berlin privitoare la Grecia, guvernul grec s'ar fi pregătind să revendice cu armele teritoriale ce i s'au dat de Congres. „Le Messenger d'Athènes“, care pótă fi considerat ca un diar oficios, lasă să se întrevadă aceste hotărîri:

„Europa, dice acest diar, nu s'a mărginit, cum pretinde Turcia, de a emite o dorință în favórea Greciei; ia voiesce ca decisiunile sale să fie respectate. Opiniunea comună este că dacă ea nu ș'a formulat propunerea sa într'un chip mai pozitiv, apoi acesta a făcut-o numai pentru a menaja susceptibilitatea Porții.

„Dacă mijlocirea Europei n'ar reeși — ceea ce ni se pare puțin probabil, numai dacă ar ajunge la timp și cu gradul de presiune trebuincios pentru a readuce pe turci la simțământul situațiunii lor — Grecia s'ar vedé nevoită să revindece cu armele țerile care i-au fost adjudecate. Un rebel între Grecia și Turcia ar fi lung și desastroso pentru cele două națiuni. În acest interval ar pótă să se ivescă și alte complicațiuni asupra altor puncte ale peninsulei și să grăbescă desnodământul cestiunii Orientului.

„Nu ascundem nici decum importanța unui rebel cu Turcia; putem calcula mai dinainte perderile ce el le va cauza comericiului nostru, marinei noastre, industriei noastre născónde, ruinele ce el va grămădi pe cóstele noastre deschise invasiunii, asupra principalelor noastre orașe espuse bombardării. Tóte aceste considerațiuni însă nu vor pótă să ne opréscă. Pré am mers departe, pentru a ne mai da acum înapoi fără a ne acoperi de rușine, și Europa ne-a investit cu un mandat pe care trebuie să fim mândri de a'l împlini. Dreptul este de partea noastră, și nu este nici decum admisibil că puterile, care ne-au încredințat misiunea de a scăpa Epirul și Tesalia, ne va lăsa espuși la turbarea Turcilor — dacă vom avé nenorocirea să fim învinși.

„Acesta ar fi în cazul cel mai réu,

situațiunea noastră la finele unui rebel nenorocit. Dar Turcia se espune la mari pericole. Cel dintâiu tun tras la frontarie o va face să pórdă puținale simpatii ce mai are în Europa, va fi pótă semnalul unei resculări generale în provinciile sale grecesci. Acesta va fi un nou rebel de rase ce Turcii vor fi aruncat asupra Europei a cărei intervenire i-a scăpat de o ruină inevitabilă. Și dacă este adevérat că puterile n'au dat decât o ușoră satisfacțiune aspirațiunilor naționale ale Elenilor, decât pentru a asigura pacea în Orient, apoi mânia lor va căde negreșit asupra poporului, care va fi avut imprudența de a provoca un nou rebel.

„Tóte ostenele ce și dau astăzi Turcii spre a-și afirma drepturile lor asupra Epirului și a Tesaliei nu vor servi decât a irita Europa, a o face pótă mai puțin îndelungată față cu o națiune care n'a știut, cu tóte sacrificiile făcute în favórea sa, să-și ia locul său în concertul europén. Fiecare se plichtiscesc în cele din urmă cu reparația unui edificiu putred — cu atât mai mult că el servă de închisóre unor rase mult mai bine înzestrate ca sectatorii lui Mahomed.

„Grecia va urma până la capăt sfaturile puterilor: ea nu va trage sabia de cât la cea din urmă estremitate. Dér o dată intrată în luptă, ea va face un apel la tóte populațiunile de rasă grécă, le va invita să scuture jugul turcilor. Acest apel va fi audít. Cretenii, Thesaliieni, Epiroții și Macedonenii se vor ridica la vocea Greciei, și rebelul va isbucni de o dată pe tóte punctele Turciei din Europa. Nu este greu de ghicit ce va fi asemenea rebel. El va escita vechile uri naționale abia amórțite, va face, în viitor, imposibilă ori-ce înțelegere între Grecia și Turcia, va face să nu reușescă ori-ce încercare de reconciliațiune între Musulmanii și Grecii din imperiul otoman.

Cei din Constantinople își închipuesc pótă că vor ingenunchia lesne helenismul. O esperiență de mai multe secole a fi trebuit să desamăgescă pe Turci. În curs de patru sute de ani numai singur Grecii a protestat contra cuceririi, revoltele lor continue nu numai că au liberat Grecia, dară ele au întreținut și la cele-lalte naționalități speranța unei liberări mai mult sau mai puțin apropiată. Acestă speranță Rusia a realizat-o astăzi. Noi singuri, condamnați de Sánta-Alianță, care n'a vėđut în Grecii în curs de șapte ani de cât nisce supuși revoltați contra suveranului lor legitim, sau luptat cu tóte aceste cu o stăruință, care a desarmat tóte prevențiunile, a impus tăcere tuturor gelosii-

lor. Mai de curénd încă, Cretenii au bravat în curs de trei ani tóte forțele imperiului. Grecia este astăzi mai bine organizată ca în 1821; ea are mai multe resurse; simțământul național a devenit mai mare în tóte populațiunile de limba grécă; ea are, într'un cuvént, mai multe mijlóce de cât cum avea acum 60 de ani aprópe. Dēcă va sci să tragă folóse din resursele sale, apoi s'ar putea prea bine, ca Pórta să se căiască că i a căutat, cum se dice în Francia, o cértă de némț?

Protocótele Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 10.

Ședința din 1 Iuliu 1878.

(Urmare).

D. Brătianu cetesce apoi considerațiunile urmátóre:

Domnilor plenipotențiarilor,

Espunerea, ce va făcut colegul meu în numele meu și în al meu, despre drepturile și interesele României nu are nevoie de desvoltări mai largi.

Înalta Adunare, ce are misiunea de a regula situațiunea Orientului, posedă pe deplin tóte noțiunile trebuitoare pentru îndeplinirea lucrării sale.

Sântem încredințați, că simțimentele de dreptate și de bună voință, cari ne deschise întrarea până înaintea D-nielor vóstre vor determina asemenea și primirea decisiunilor atingátóre de România.

Tot ce 'mi permit este de a adăoga, că despuirea noastră de o porțiune din patrimoniul nostru, nu ar fi numai o durere adâncă pentru națiunea română, ci ea ar dărîma în sînul ei ori ce încredere în tária tractatelor și în sánta pază, atât a principiilor de dreptate absolută, cât și a drepturilor scrise.

Turburarea ce ar încerca din această credințele ei în viitor, ar paralisa pacinica ei desvoltare și avéntul ei spre propășire.

De aceea 'mi și iau, sfirșind, respectuósa libertate de a supune aceste cugetări la Înalta apreciere a Marelui Consiliu Europén și a ilustrilor reprezentanți ai Majestății Sale Împeratului tuturor Rusielor, ale cărui spirit înalt și inimă marinimosă, am avut așa des ocașiunea de a le aprecia în timpul petrecerii Sale în mijlocul nostru.

Președintele dice, că Congresul va examina consciințios observațiunile prezentate de delegații României.

Reprezentanții Români retrégându-se ordinea de zi chiamă esaminarea I-lui aliniat al art. V al tractatului de la San Stefano.

Principele de Bismarck observă, că este vorba de a se sci dacă puterile înțeleg a recunósce independința României. Altefa Sa reamintesce, că în 1856, unirea principatelor nu fusese admisă; de atunci încóce, situațiunea s'a modificat de ore ce Valachia

da lui Alecsandri, *poesia* sa este cea mai frumósă. Să cităm câteva versuri:

Ce vuet lung de care, ce tropot surd de vite,
Ce freamet de suspine, de glasuri nădușite
S'aud în sînul nopții prin négra 'ntunecime,
Și către munți se 'ndreptă l'a codrilor desime?
Din când în când sub nouri trecând ca o săgétă
Clipește o lumină și ca prin vis arată
Bătrâni cu fruntea gola plecată spre pământ,
Femei cu prunci în brațe și pletele în vânt,
Copile spăimântate mănând turme de oi
Și fleacăși în fugă mănând cărduri de boi.
Pe jos, pe cai, în grabă toți părăsindu-și satul
Fugind cu vuet, lacrimi, căci i-au ajuns păcatul
Se duc pribegi și paliți să cate-adăpostiri
În fund de codri 'n peșteri, în sin de monăstiri.
Dar unde sânt bărbații, voinicii junii, tarii,
Să-și apere părinții, nevestele și pruncii?
Când suflă grea furtună pe ramurile luncii,
Și'o s'gduie ș'o darmă, ah! unde sânt stejarii?
Stejarii sânt la locul lor, față cu furtuna!

Frumósă este această descriere prin limba, prin aménutul, prin melodia ei. Ea desevérsesce de a ne lămuri poesia lui Alecsandri, care este armonie. Și de căutam care sânt afară de darul geniului, tainica putere, calitățile, care alcătuesc originalitatea

poetului, găsim că pe lângă limbă, cea mai bună și cea mai dulce între tóte, sânt două lucruri care'l deosebesc mai bine; simțirea și patriotismul.

El nu descrie nici o durere fără ca inima să o simtă. Când ne arată la sfirșit, pe Poloni injugați și trăgénd la plug, el strigă deodată:

Mulți dintre ei, sermanii! în capét nu ajung
Și chiar în a lor brazde găsesc a lor mormént!

Iată poetul, care are o lacrimă pentru ori ce suferință și care simte nevoia de-a respândi compătımire chiar pe tabloul durerilor, ce descrie închipuirea sa!

Nu mai puțin viu este patriotismul cărui datorim chiar ideea acestui poem. A culege cu pietate tradițiile locale, a feri de uitare legendele naționale, a le prelungi, a le întineri prin poesie, este a iubi țara sa. De sigur această iubire a mișcat pe toți acei care, încercându-se a cânta trecutul patriei lor, au întrebuintat, în realizarea acestei cugetări, cea mai bună parte din geniu, și putem dice, din viața lor; căci știm noi ore cât lucru, câtă trudă, câte nopți fără somn au

costat aceste poeme, pe care le cetim atât de ușor? Dar pretutindenea aceste încercări, nu numai că au găsit ajutor în momentele, în care amintesc trecutul, care îndemnă a-l privi, dar au fost încă susținute de spiritul și de inima contimporanilor. Autorii lor simțeau, când lucrau, că aveau cu dênșii pe cineva, care împărțea aceleși cugetări și nimica nu-i inturna de la scopul la care tindeau. Virgil (ca să nu vorbesc decât de unul) respunde la o dorință publică când, în minunata sa Eneidă, cânta inceputurile Romei, și prevestea gloria ei viitoare. Dar la noi, ce a susținut pe Alecsandri în alcătuirea și în progresul poemului său? Nu numai că lipsesc în țară monumentele, care întorc gândul spre trecut, dar în societate, ce întuneric, ce uitare despre tot ce au fost și este național! Poetul care oprește în această parte privirile sale, rămâne singur într'o lume închipuită! Nu trec înzădar peste un popor mai multe secole de despotism! De sigur noi am vėđut țara noastră deșteptându-se și resărind la suflarea ideilor nóue; dar cine ar putea dice că am prins de-

stulă viață, și că avem ceea ce se cheamă o Renaștere? Ahea am plecat spre această întinerire, și suntem încă la începutul drumului. Cu cât mai mare este dară meritul celui care, fără a imprumuța nimica dela societatea în care lucrédă, găsește numai în sine însuși, în arta și în geniul său, deplină putere pentru a compune un poem ca Dumbrava Roșie! Alecsandri a dovedit, în adevăr, că cuvintele „vai de acei care sânt singuri“ nu au fost dișe pentru poeți, că, departe de lume, în mijlocul unei singurătăți, precum în Lunca dela Mircești, cântările lor nu sânt decât mai dulci și mai atrăgátóre. Paserile nu cântă, și ele, în sînul pădurilor, și fără a să întreba dacă cineva le ascultă? Numai câteodată, prin întâmplare melodiile, care umplu aerul inveselesc pe un trecător, ce, la glasul lor, se oprește în cale! Asemenea, puținii trecători sânt care se opresc, cu poetul, la umbra unei Dumbrave, sau în fața unui Pastel; dar când se găsește câte unul, el rămâne încântat de rațele și de armonia acestei poesii.

„Convorbiri Literare.“ G. Vărnăv Litean.

și Moldova s'au întrunit într'un singur Stat; mai multe puteri au recunoscut această stare de lucruri încheiând cu România convențiuni comerciale. Cu toate acestea, Europa singură are dreptul de a i sancționa independența, ea trebuie dar să și pună întrebarea sub ce condițiuni va lua această importantă decizie, și dacă crede că condițiunile vor fi aceleși ca și cele stabilite de Congres pentru Serbia.

D. Waddington declară că, fideli principiilor ce i' au inspirat până acum, plenipotențiarul Franciei cer, ca Congresul să pună independenței române aceleși condițiuni, ca și independenței serbe. Escelența Sa nu și ascunde dificultățile locale ce există în România, dar, după ce a examinat matur argumentele ce se produc într'un sens sau într'altul, Plenipotențiarul Franciei au crezut preferabil, de a nu se depărta de marea regulă a egalității drepturilor și a libertății cultelor. Este dificil de alt fel, ca guvernul român să respingă, pe teritoriul sau principiul admis în Turcia, pentru proprii săi supuși. Escelența Sa cugetă că este de neîndoit că România, cerând a intra în marea familie Europeană, trebuie să primescă sarcinile și chiar neajunsurile situațiunei, ale cărei beneficii ea le reclamă, și nu se va mai găsi încă, multă vreme, o ocaziune atât de solemnă și decisivă de a afirma din nou principiile ce fac onoarea și siguranța națiunilor civilizate. Cât despre dificultățile locale, d. plenipotențiar al Franciei crede, că vor fi mai lesne învinse, când aceste principii vor fi fost recunoscute în România și când rasa hebraică va ști, că nu are de nicăiri nimic de acceptat de cât de la propriile sale silințe și de la solidaritatea intereselor sale cu cele ale populațiunilor indigene. D. Waddington termină, insistând ca aceleși condițiuni de ordine politică și religioasă indicate pentru Serbia, să fie impuse și statului român.

Principele de Bismarck, făcând aluziune la principiile de drept public în vigoare, după constituțiunea imperiului german și la interesul ce opiniunea publică pune pentru ca aceleși principii urmate în politica interioară să fie aplicate și la politica străină, declară că se unesce, în numele Germaniei cu propunerea franceză.

Comitele Andrassy aderă la propunerea franceză.

Lordul Beaconsfield dă, că dă o complectă adesiune în numele guvernului engles la propunerea franceză. Escelența Sa nu poate presupune un minut, ca Congresul să recunoască independența României, fără să i impună această condițiune.

Plenipotențiarul Italiani fac aceiași declarațiune.

Principele Gorciakoff, referându-se la espresionile prin cari s'a motivat propunerea franceză și cari dau cea mai mare estensiune a libertății religioase, se unesce pe deplin cu această propunere.

Comitele Șuvaloff adaogă, că adesiunea Rusiei la independența României, este încă subordinată la primirea de către România a retrocesiunii reclamate de guvernul rus.

Plenipotențiarul otomani nu rădică nici o obiecțiune contra principiilor prezentate de plenipotențiarul franciesi, și președintele constată, că Congresul este unanim de a nu acorda independența României decât cu aceleși condițiuni impuse și Serbiei. Alteța Sa atrage atențiunea colegilor săi asupra rezervei formulate de comitele Șuvaloff, și după care recunoșterea independenței române nu ar fi consimțită unanim de către Congres de cât sub condițiunea, ca România să admită schimbul de teritoriu stipulat în articolul XIX.

D. Waddington, fără a face în această privință o propunere formală, se adresă la spiritul de echitate și de bună voință a guvernului rus și întreabă dacă nu ar fi posibil să se dea ore care satisfacțiune României. Întrând în această cale plenipotențiarul Rusiei ar aduce o mare ușurare preocupățiunilor din colegii lor. Cuvintele pronunțate eri de principele de Bismarck au indicat fără îndoială interesul ce există, pentru succesul operei Congresului în încheierea grabnică și definitivă a schimbului despre care e vorba; este oportun, în adevăr,

de a nu prelungi o stare de lucruri ce angajază amorul propriu al unui mare imperiu; dar, dacă acesta este și părerea plenipotențiarilor franciesi, ei consideră în același timp că Românii au fost tratați puțin cam aspru, și că compensațiunea ce li se oferă nu este suficientă. De la întrunirea congresului, Francia a consiliat pe România de a primi retrocesiunea Basarabiei; dară D. Waddington crede, că trebuie să adreseze în numele guvernului său, un apel la sentimentele ecuitabile ale Rusiei, și exprimă dorința de a se acorda principatului o estensiune de teritoriu la sudul Dobrogei, care să cuprindă Silistra și Mangalia.

Comitele Andrassy a reamintit adesea că guvernul Austro Ungar are mai cu samă în vedere căutarea unor soluțiuni definitive susceptibile de a preveni complicațiuni ulterioare. În această ordine de idei dară a fost ele de părere, ca delegații români să fie ascultați; tot cu același gând Escelența Sa rezervându-se de a insista, când va fi vorba de navigațiunea pe Dunăre, asupra principiului libertății celei mai complete, dorește astăzi, ca Congresul să pronunțe aneșcarea Dobrogei la România și în același timp, conform cu opiniunea exprimată de D. Waddington, să se acorde o estensiune de frontieră a Dobrogei între Silistra și marea Neagră. Această deciziune ar falcita soluțiunea cestiunei prezente.

Comitele Corti dorește a uni apelul Italiei cu acel făcut de plenipotențiarul franciesi. Escelența Sa, exprimând speranța că Românii vor resigna, la retrocedarea Basarabiei, susține că ar fi drept de a li se da o mai mare întindere de frontiere meridionale în Dobrogia.

Principele Gorciakoff observă, că într'o ședință precedentă a demonstrat deja că despăgubirea oferită principatului era suficientă, că Dobrogia compensa cu prisos, cestiunea Basarabiei și că de altminterea România păstra Delta Dunărei. Alteța Sa își explică greu în ce sens generositatea Rusiei ar pute să se exercite de ore ce Dobrogia s'ar mări în paguba principatului bulgar, deja atât de mult redus. Principele Gorciakoff dorește cel puțin a cunoșce ce teritorie să iau în vedere.

Președintele întreabă dacă Înalta Adunare este de părere, ca discuțiunea liniei de tras trebuie să se facă în ședință plenară.

Principele Gorciakoff exprimă dorința ca această cestiune să fie terminată în prezenta ședință. O discuțiune urmată în detaliu în sinul unei comisii, ar fi prea încetă, ar fi preferabil a se hotărî pe dată, chiar cu prețul vre unui act de generositate din partea Rusiei.

Comitele Șuvaloff spre răspuns la cererea de o concesiune mai mare ce a fost adresată guvernului său de d. prim-plenipotențiar al Franciei, de acord cu colegii săi din Austro-Ungaria și Italia și sprijinită de restul Europei, crede că trebuie a declara că Rusia s'a purtat deja generos oferind o provincie care întrece cu 3,500 kilometre pătrate întinderea Basarabiei și care prezintă încă 150 kilometri de țerm dunăren și un litoral important pe Marea Neagră; dacă însă România dorește a obține încă ore cari localități în cari elementul român s'ar afla dacă nu în majoritate, cel puțin destul de compact, plenipotențiarul Rusiei au ore-care latitudine pentru o asemenea combinațiune. De la Rașova până la Silistria, este o fâșie de pământ pe care populațiunea română este destul de numără, și Escelența Sa crede că în triumful ce pleacă de la răsărit de Silistra spre a atinge fruntaria actuală ar pute să fie consimțită o ore-care sporire de teritoriu către guvernul său.

Principele de Bismarck dorește, ca și principele Gorciakoff, ca această cestiune să pôtă fi terminată astăzi; ar fi fericit dacă sporirea propusă, și a cărei acceptare ar garanta unanimitatea Congresului în favoarea independenței române, ar satisface pe Români. De altă parte opera Congresului n'ar pute fi, după opiniunea sa, durabilă precum a observat deja, dacă ar subsista un simțiment de demnitate rănit în politica viitoare a unui mare imperiu, și ori care are simpatia sa pentru Statul român, al cărui suveran aparține familiei imperiale a Ger-

maniei, Alteța Sa nu trebuie să se inspire de cât de interesul general care consiliază de a da o nouă garanție păcii europene.

D. Waddington exprimă din nou dorința, ca Mangalia pe Marea Neagră să fie cuprinsă în noua fruntarie; o discuțiune se angajază între plenipotențiarul asupra traseului liniei în care comitele Corti dorește ca Silistra să fie cuprinsă, precum și asupra termenilor cari ar pute să i indice exact întinderea.

Comitele Șuvalov, spre a satisface dorința d-lui prim-plenipotențiar al Franciei, dă citire redacțiunei următoare:

„Având în vedere preșința de elemente române, plenipotențiarul rusi consimt a prelunge frontiera României în lungul Dunărei, plecând dela Rașova în direcțiunea Silistrei. Punctul de frontieră pe Marea Neagră să nu treacă dincolo de Mangalia.“

Acest text, care implică că Mangalia este aședată dincoace de fruntaria română, este acceptat de Congres.

D. prim-plenipotențiar al Franciei mulțămesc domnilor plenipotențiar ai Rusiei că au bine-voit a intra în calea indicată de dânsul.

Lordul Salisbury cerând ca insula Șerpilor să fie adăogată sporirei cedate României, plenipotențiarul Rusiei declară că consimt la acesta.

Președintele, resumând rezultatele discuțiunei, constată că unanimitatea Înaltei Adunări recunoșce independența României sub condițiuni analoge cu cele impuse Serbiei, și, afară de acesta, sub condițiunea ca România să primescă, în schimbul Basarabiei, Dobrogia augmentată de linia, al cărei traseu s'a determinat.

(Va urma).

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Viena, 13 Septembrie n. Din Banialuca anuncie diviziunea a 36 sub 12 l. c.: Desarmarea populațiunea progresat și s'au desarmat fără de rezistență localitățile Cotor, Skender, Vacuf, Stari maidan, Camengrad și concurența acestora. „Abendpost“ deminte scirea mai multor foi, privitoare la strămutarea cartirului general înapoi la Brood. Philippovics remâne în Seraievo; numai pe timpul operațiunilor din Bosnia nordică se va stabili în Brood o parte a cartirului general cu locțiitorii comandantului armatei în frunte.

Listă de contribuire

pentru soldații răniți în Bosnia și Ertegovina și familiile rezerviștilor.

Transport din Nr. 101	258 fl.
Dr. Aureliu Brote, director la banca „Transilvania“	5 „
Baron Ursu de M. colonel în pensie	10 „
Partenie Cosma, avocat și deputat dietal	10 „
Laolaltă	283 fl.

Contribuiri bine voitoare se primesc și se administreză mai departe de Redacțiunea „Telegrafului Român“ Sibiu în 31 August 1878.

Varietăți.

* (Calendariu pe anul 1879). În zilele aceste va apăre cunoscutul calendariu al tipografiei archidiecezane, reformat în formă și materie: el este tipărit cu litere după o ortografie cât se pôte de populară, și este îmbogățit cu deosebire și în privirea „Șematismului“ bisericii noastre dreptcredincioase din Transilvania și Ungaria. Calendarul cuprinde preste 7 (șapte) côle de tipariu, și cu toate aceste prețul lui a rămas cel vechiu: **numai 23 cr. nelegat**, și 25 cr. legat.

* (Personalie). Ministrul preșident Ioan Brătian, pe deplin restabilit, va pleca zilele aceste dela Ma-

rienbad, și, după ore-care excursiuni, ce le va face încă vr'o dece zile, împreună cu o parte din numărăsa d-sale familie, se va întorče în București, mai înainte de deschiderea corpurilor legiuitoare. — D. Cogălniceanu fiind în misiă politică pe la curțile europene s'a reintors în București.

* (Înștiințare). Adunarea generală ordinară a sub-despărțământului III (Sibiu) a „Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român“ se va ține în acest an Duminecă în 22 Septembrie st. n. a. c. în Săcel, care comună s'a ales ca loc al adunării prin concludul adunării generale din Sept. an. tr.

Deci sunt poftiți toți onorații membri ai acestui sub-despărțământ, precum și alți binevoitori și doritori ai înaintării culturii poporului român a se prezenta la această adunare.

În specie se trage atențiunea onoraților membri, că d. Dr. Ioan Moga va prelege cu acesta ocaziune despre interesanta temă: „Dietetica diverselor organe ale corpului omenesc“ și ca apendice: „dietetica copilului nou născut și a femeii în patul de nascere.“ Sibiu în 11 Sept. st. n. 1878.

Pentru comitet:

Dr. Ilarion Pușcariu,
direct. sub-despărț.
Dr. Nicolau Maier,
actuar. comitet.

* (Adunarea generală a reprezentanței din comitatul Sibiu). În 16 a luni curente c. n. s'a conchiemat o adunare generală extraordinară a acestui comitat la 10 ore dim. în sala „Împăratului Romanilor“. Din lungul șir al obiectelor, cari sau pus la ordinea zilei, accentuăm strămutarea reședinței pretoriale de la Cisnădie la Tălmăciu și clădirea unei case municipale.

* (Mulțămită publică). Pentru ajutorul primit din fondul nemuritorului Juga de Baci din Brașov, vine prea umilit subscrisa a aduce cea mai ferbinte mulțămită atât prea onoratului domn protopresbiter Ioan Petric ca președinte al aceluiași, cât și nemuritorului Juga o eternă amintire.

Satulung, 1 Sept. 1878.

Paraschiva Pâtea.

* (Pesta bovină) în Cisnădie s'a stins cu totul. În Șelimbăr numărul vitelor bolnave este 8.

* (Un brav regiment român). Regimentul de infanterie Nr. 43 baron de Aleman (raionul de recrutare Caransebeș) părăsesce Viena, pentru a schimba localitatea de garnisonă. Din acesta ansă generalul Maroicic a adresat regimentului următorul ordin general: „Măne în 10 Septembrie a. c. regimentul de intanterie Nr. 43 baron de Alemann părăsesce Viena și iașă cu ziua acesta din generalat. Dicănd acestui brav regiment un adio cordial, imi esprim totdeodată în numele serviciului preainalt totă recunoștința pentru spiritul său escelenț, pentru atitudinea sa bravă și pentru virtutea sa militară. Maroicic. m. p.“

* (Cine se bucură de mobilisare)? Industriașii. De când a început mobilisarea, mai multe ramuri ale industriei, cari până atunci vegetau, apucară să înflorească, pentru că armata mobilisată are trebuință de multe obiecte. În deosebi șelarii, curelarii, fabricanții de căruțe, croitorii, ba și orologerii fac treburi bune. „F.“

* (Naufragiu). Diarele din Londra ne anunciază mai zilele trecute înecarea unui vas, în Tamisa, cu preste 550 persoane.

Vasul înecat se numesce Principesa Alice și era unul din vapoarele cele mari ale companiei London-Steambod. Acest vas făcea vora

călătorii de plăcere între Londra, Gravesend și Sherness. El plecase dela Londra în dimineața de 4 Septembrie spre Gravesend și Sherness, pe un timp splendid, cu 600—700 persoane.

Sera pe la 6 ore părăsise Gravesend, spre a se întorci la Londra. Pe la 8 ore se afla aproape de arsenalul dela Woolwich, când un vapor mare de fer cu elice, Bivell-Castle, care făcea călătoria între Londra și New-Castle cu cărbuni, și care acum se întorcea dela New-Castle, îl isbi.

Ciocnirea s'a produs tocmai în locul unde s'a produs acum de ce ani o ciocnire identică.

Principesa Alice luă apă înediat și se cufundă cu desăvârșire în timp de cinci minute. În acest scurt timp, scena de pe vas era sfâșietore, teribilă. Cea mai mare parte din călători era femei și copii. Apărute de scăpare erau puține și în tot casul lipsi timpul de a le întrebuița.

Numărul celor înecați se crede a se urca la 500.

În lungime de o sută metri, riul era plin de nefericite victime, care căutau a scăpa și dau țipete desperate pentru a chema ajutor.

Bivell-Castle își urmă drumul după ciocnire, fără a da v'un ajutor victimelor. Acestă spăimântătoare catastrofă fără precedentă cauzată în Londra o adâncă durere. Un mare număr de vapori și de luntre străbat riul în locul unde s'a întâmplat sinistrul și au adus cadavrele pe țerm.

Bursa de Viena

din 13 Septembrie n. 1878.

Acțiuni de bancă	790 —
Acțiuni de credit	232 —
Metalicele 5%	60 40
Împrumutul naț. 5% (argint)	62 35
Împrumutul de stat din 1860	110 50
London	116 65
Argint	100 15
Galbin	5 55
Napoleon d'aur (poli)	9 33
Valuta nouă imperială germană	57 45

Estras din foia oficială „Budapest-Közlöny.”

Licitațiuni: în 28 Sept. și 28 Oct. imobil. Carolinei Brandt în Sighișoara (jud. cerc.) în 28 și 29 Oct. imobil. lui Stefan Dioszegi în Cluj (tribunal); în 5 Nov. și 5 Dec. imobil. contelui Nicolae Thoroczky sen. și soției sale în Cluj (tribunal); în 25 Sept. și 25 Oct. imobil. lui Antonie Mutsinek în Sălașul de sus (jud. cerc. Hațeg); în 10 Oct. imobil. mașine și mobilii ale fabricii zernescene de hârtie în Zernesci; în 19 Sept. realitățile masei concursuale a lui Mihai Kaul în Preșmăr (tribun. Brașov); în 23 Sept. și 23 Oct. imobil. lui Lazar Simsiana în Fiiesci-Barbura (trib. Deva); în 16 Sept. și 22 Oct. imobil. lui Ioan Pura în Călvașar (jud. cerc. Mediaș); în 25 Sept. imobil. rămasului după soția lui Nicolae Gavrilă în Vurper (jud. cerc. Alba-Iulia); în 8 Oct. și 8 Nov. imobil. lui Ioan și a Ecaterinei Balint în Rusiori (trib. Sibiu); în 24 Sept. și 24 Oct. imobil. lui Iosif Molnar și soției sale în Brașov (tribunal); în 30 Sept. și 30 Oct. imobil. rămasului după Iuliu Várady în Deva (trib.): în 10 Oct. imobil. rămasului după Mihai Szabo în Cluj (trib.); în 9 Oct. și 9 Nov. imobil. lui Iosif și a Friderice Sebeș în Sibiu; în 12 Oct. și 12 Nov. imobil. lui Frideric Krausz în Sibiu (tribunal). —

CONCURS.

Pentru ocuparea a două posturi învățătoresci la școala rom. confesională popul. gr. or. din comuna Vinerea (Felkenyér) cu acesta se escrie concurs până la 24 Sept. st. v. 1878.

Emolumentele sunt:

Învățătorul prim are salariu anual 200 fl. v. a., cuartir liber și 4 $\frac{1}{2}$ orgii de lemne din care se va încălzi și școala.

Învățătorul al 2-lea are salariu anual 155 fl. v. a. cuartir liber și 4 $\frac{1}{2}$ orgii de lemne din care se va încălzi și școala.

Doritorii de a se aplica la aceste stațiuni învățătoresci au să-și așternă cererile lor în sensul statutului organic și a regulamentului provisor al sinodului arhidieceșan din 1873 la oficiul protop. gr. or. al Orăștiei până la prefaptul termin.

Vinerea 27 August 1878.

2—3 *Comitetul parochial.*

CONCURS.

Devenind vacante stațiunile învățătoresci mai jos însemnate, pentru ocuparea lor se deschide concurs până la 15/27 Sept. a. c. și anume pentru ocuparea stațiunii învățătoresci.

1. Dela școala confesională gr. or. din Mohu cu salariu de 150 fl. dela alodiu, cu locuință pentru învățător în edificiul școlii și cu lemne de încălzit.

2. Dela școala confesională gr. or. din Șelimbăr cu salariu de 80 fl. (50 fl. dela alodiu și restul dela popor), locuință pentru învățător în edificiul școlii, lemne de încălzit și folosirea de jumătate a grădinei școlii, — concurentul la această stațiune va avea să fie și cântăreț în biserică.

Concurenții vor avea a-și înainta suplicele și documentele prevădute în statutul organic la subsemnatul oficiu ppresbiteral până la terminul sus arătat.

Sibiu 27 Aug. 1878.

1—3 *Oficiul ppresbiteral gr. or. tract. II al Sibiuului.*

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoresci, cari urmăză mai la vale, se escrie concurs până la 25 Sept. a. c.; doritorii de a ocupa una din acestea stațiuni au a-și asterne petițiunile, înstruite conform legii, subsemnatului în Brad (Hunyád m.) până la terminul prefapt. Pentru:

1. Hanija cu lăfă anuală de 200 fl., lemne de foc și cuartir.

2. Hertegani cu lăfă anuală de 200 fl., lemne de foc și cuartir.

3. Grohot, Tomnatec, Bucuresci, Curechiu, Șesuri, Junc, Ormindea, Luncoiu de jos, Vaca, Zdrapti, pentru fiecare comună câte 200 fl. lăfă, cuartir și lemne pentru învățător și școala.

4. Pentru Bulzesci, Ribița, câte cu 210 fl. lăfă, cuartir și lemne; Valea-brad 170 fl. l.; Cărstău și Birtin 280 fl. l.; Baița 144 fl. lăfă; Crăciunesci 140 fl. l.; Săliște și Pescera câte 60 fl. l.; Luncoiu de sus și Podele câte cu 100 fl. lăfă; Ruda 60 fl. l.; Te-reșel și Mestacăn câte 140 fl. l.; Mihăleni 60 fl. l.; Buceș 60 fl. l.; Blăjeni 2 stațiuni câte cu 150 fl. l. fiecare; Ribișoara de sus și de jos cu câte 100 fl. v. a. lăfă și la toate acestea stațiuni lemne de încălzit pentru școala și lemne și învățătorului.

Brad 23 August 1878.

2—3 *Nicol. I. Mihălan m/p., prot. și inspect. distr. scol.*

Nr. 91—1878. 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea unei stațiuni de învățător la școala populară gr. or. din comuna Poiana ppresbiteratul Mercurii se deschide concurs dela datul present până în 30 Sept. a. c. st. v.

Cu această stațiune e împreunat un salariu de 250 fl. v. a.

Doritorii de a obține această stațiune au a-și asterne ofertele lor subsemnatului oficiu în terminul indicat, dovedind prin atestate:

1. Că sunt de relegea gr. or.
2. Că au cel puțin gimnasiul inferior și că au absolvat cu succes bun studiile pedegogico-teologice.

Individul devenit ales va fi dator a ține duminica și sârbătorea o strană în biserică.

Cei ce doresc a concura la stațiunea sus numită să se presinte până la ziua alegerii înaintea subsemnatului și a cânta în vre-o duminică în biserică din Poiana.

Mercurea 30 August 1878.

Oficiul protopresbiteral al Mercurii.

Ioan Droc m/p., adm. prot.

Nr. 206.

2—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățător dirigent la școala capitală normală gr. or. în Bran, se deschide prin această concurs cu termin până la 20 Septembrie 1878 st. v., când se va efeptui și alegerea.

Emolumentele sunt: 300 fl. v. a. lăfă anuală solvindă în rate decursive din fondul școlii.

Cuartir liber constător din 2 încăperi în edificiul școlii și 4 orgii de lemne de foc pentru încălzitul cuartirului.

Dela concurenți se recere: ca să fie absolvat cursul pedagogico-teologic sau cel puțin să fie absolvat 6—8 clase gimnasiale, să fie provăduți cu atestat de botez, că sunt români gr. or. și cu atestat de cualificațiune, apoi să aibă încâtva și cunoscința limbilor patriei.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avisați a-și asterne suplicele lor bine documentate la subscrisa eforie școlară adresate președintelui ei Ioan Moșoiu paroch în Simon până la terminul prefapt.

Bran în 26 August 1878.

În conțelegere cu pré onoratal domn ppresbiter respectiv.

Eforia școlară.

Nr. 133 — 1878 protopresb. 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa II-a Visca protopresbiteratul Iliei murășane se escrie concurs din nou în urma ordinațiunei preavenerabilului consistoriu arhidieceșan dto 11 Iuliu 1878 Nr. 1037 B. cu terminul până la 20 Septembrie 1878 st. v., pe lângă următoarele emolumente:

1. Casă parochială cu grădină de legumi;

2. Pământ arătoriu și fenaț de 4 jugere 1520 st. □;

3. De la 122 familii câte o ferdelă cucuruz în bône.

4. De la 103 case câte o și de lucru cu palmele de, la 60 cu boii.

5. Stola usuată și îmbunătățită de la 160 familii, cari emolumente

comutate tôte în bani dau suma de 483 fl. 90. cr. v. a.

Doritorii de a ocupa acesta parochiă vor ave a-și asterne rugărilor instruite în sensul statutului organic la subscrisul până la terminul susindigitat.

În conțelegere cu comitetul parochial

Gurasadului, 23 August 1878.

Alecsiu Olariu m. p. adm. protopresb.

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățător în mai jos amintitele comune, protopresbiteratul Lupșei, se escrie concurs până la 25 Sept. a. c. st. v.

1. Șasa-lupșei cu o lăfă de 140 fl. v. a. cuartir și lemne.

2. Lupșa-Hădăreu cu o lăfă de 200 fl. cuartir și lemne.

3. Ofenbaia 80 fl. banii, o grădină de cucuruz de 1 jug. cu pomi, 10 ferdele vechi de grâu și venitele cantoresci cuartir și lemne, cari la olaltă dau 180 fl. v. a.

4. Brazesti cu lăfă de 100 fl. 10 ferd. bucate, cuartir și lemne.

5. Salciva de sus cu lăfă 150 fl. 12 ferd. bucate cuartir și lemne.

6. Salciva de jos cu 100 fl. 8 ferd. bucate cuartir și lemne.

7. Poșaga de jos cu 120 fl. 30 ferd. bucate 30 chilg. clisă ori brânză, cuartir și lemne.

8. Ocoliuș mare cu 140 fl. 20 ferd. bucate, 30 chg. legumă cuartir și lemne.

9. Cacova-feri 250 fl. v. a. cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi au a-și îndrepta suplicile instruite cu documentele recerute la subscrisul până în 25 Sept. a. c. st. v.

Offenbaia în 21 August 1878.

Ioan Danciu m/p., adm. prot. și inspect. scol. districtual.

2—3

Nou înființata

Litografie

a lui [16] 2—3

Josif Rutscher,

in Sibiu, strada Franciscanilor Nr. 9,

se recomandă pentru lucrări autografice, adecă: *bilete de vizită, inscriințări de logodne etc.* pe lângă prețurile cele mai moderate.

100 buc. bilete de vizită costă 1 fl. 20 cr.

Specialități

[13] 2—6

COMPTOARIUL CENTRAL DE AFACERI J. N. ENDERS

in Neutitschein.

Efectuarea urmăză neamănat și în grabă. — Bani sunt a se trimite franco.

Franzbranntwein veritabil vechiu de cea mai bună calitate. Butelia 70 cr. v. a. Pentru pachetare se socotesc 10 cr. de butelie.

Esența de viață veritabil svedică a Dr-lui A. O. Werner. Un flacon dimpneună cu instrucțiunea de întrebuințare 1 fl. v. a. Fără îndoială, dorința și nisuința fie-cărui om este ași susțină sau restaura sănătatea, a ajunge la adănci și puternice betrănețe; pentruca abia pôte fi ceva mai trist, ca dacă cineva este atăcat când de una când de altă bôlă, sau când este conștrins ași petrece viața într'o neconștină bolire și când se bucură numai arare-ori de ore lipsite de dureri. — Cine voiesce așa dară săși susțină sănătatea sau să și-o restaureze, același recomandăm din tôte inima esența de viață svedică a Dr. Werner.

Esența de putere a Dr-lui I. C. Herbert pentru întărirea nervilor și muschilor. Prețul pr. flacon dimpneună cu instrucțiunea de întrebuințare 1 fl. v. a. — Extractul acesta se întrebuințază pe din afară contra durerilor reumatice în față, la incheetorii, contra durerilor de cap, ametelei zruitul urechilor, afecțiunei la cap, dureri de gele, slăbiciunei membrilor, cu deosebire în urma încordărilor mari, contra slăbiciunei de nervi și a trupului, suferințelor hemoroidale, contra slăbiciunei pârților secuale și contra impotenței de multe ori urmate din slăbiciune, contra infructuosității, perderii de meduva spinării, poluțiunilor, preste tot contra bôlelor, cari sunt provocate de slăbiciune și prea mare iritare a sistemului de nervi.

Unicel veritabil liqueur feruginos. Prețul unei sticle dimpneună cu instrucțiunea de întrebuințare 1 fl. v. a. Liqueurul acesta, conștinând fer în leștină cu celo mai bune substanțe de plante anare întăritore de stomac, oferă efectele cele mai excelente pentru sănătate, cu deosebire în casuri de slăbiciune sistemului de muschi și de nervi, în casuri de nutrire defectuoasă, stricare de sânge, lipsă de sânge, chloroasă, scorbut, urmări din lângore, friguri și perdere de suciri, cari se arată mai cu samă la femei în urma lăptatului, perderii de sânge și lehusiei.

Liqueur de stomac de burueni din Alpii svițerani numit și liqueur fécetorii de minuni, preparat de Dr. H. Walter. Prețul pr. sticlă 1 fl. v. a. — Preservativ excelent contra bôlelor de stomac, recomandat de consiliariul medicinal Dr. Teodor Müller din Berlin.